

РЕШЕНИЕ

№ 264

гр. София, 11.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в публично заседание на 12.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **8239** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на [фирма] от [населено място] срещу заповед №РД-14-55/26.05.2011г., издадена от заместник началника на ДНСК. С оспорената заповед е наредено премахването на незаконен строеж „Метална ограда покрай пътя по посока С.-И. /ляво/“, изпълнен без строителни книжа от неизвестен извършител пред поземлени имоти №№779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788 и 789, кадастрален лист №Г-29-16-А, м.”Г. излак” до язовир „Искър”.

Жалбоподателят [фирма] моли заповедта да бъде отменена като незаконосъобразна. Твърди, че за строежа са издадени строителни книжа и строежът е изпълнен в съответствие с тях. Претендира разноски.

Ответникът - заместник-началникът на ДНСК, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбата е подадена в срок срещу акт, който подлежи на оспорване, от лице, което има правен интерес от оспорването, и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Жалбоподателят представя нотариален акт №103 том LXXIV дело №15499, вх.рег.№32225 от 2012г. и нотариален акт №145 том LXXIV дело №15538, вх.рег.№32291 от 2012г., с които се легитимира като собственик на поземлени имоти 784 и 789, предмет на оспорената заповед.

Представени са Разрешения за строеж: №281/12.09.2005г. за ПИ 713 и ; №280/12.09.2005г. за ПИ 714, издадени от главния архитект на район „П.“ Столична община въз основа на одобрени инвестиционни проекти за лека прогледна ограда с височина до 2,20м.

По делото е изслушана съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещо лице геодезист, която не е оспорена от страните и се цени от съда като обективна и компетентна. Съгласно заключението на вещото лице с одобрените строителни книжа е разрешено изграждането на лека прогледна ограда по границите на ПИ 713 и 714 с височина 2,20м. и обща дължина около 1 200м. По одобрените конструктивни становища и чертежи носещите части на оградата са стоманени колове на междоусово разстояние от около 2,00м. един от друг с поставена между тях мрежа. Оградата е поставена пред ПИ 713 и 714 и обхваща имоти, които не са посочени в заповедта. В частта на границите към асфалтов път II клас С.-И. вместо телена мрежа са монтирани метални платна. За установяване идентичността на имотите вещото лице е сравнило кадастралния план с Картата на възстановената собственост. Поземлен имот 789 е идентичен с част от ПИ 713, за който е издадено Разрешение за строеж №281/12.09.2005г. Имотите №№790, 791, 792, 793, 794 и 795, които са собственост на жалбоподателя и са образувани също от ПИ 713, не са посочени в оспорената заповед. Поземлени имоти №№784, 785, 786, 787 и 788 са идентични с ПИ 714, за който е издадено Разрешение за строеж №280/12.09.2005г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Заповедта е издадена от компетентния административен орган. Съгласно чл.225 от ЗУТ издаването на заповеди за премахване на незаконни строежи е от компетентността на началника на ДНСК или на упълномощено от него лице. Законоустановената възможност за прехвърляне на компетентността на друго лице е надлежно упражнена от административния орган с представената Заповед №РД-13-117/02.06.2011г. на началника на ДНСК.

В настоящото производство съдът е длъжен да прецени дали са спазени процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването на оспорената заповед.

Административният орган не е изпълнил задължението си по чл.36 ал.1 от АПК служебно да събере всички доказателства от значение за изясняване на фактите – не е идентифицирал правилно имотите и разположението на оградата, което води до невъзможност да се прецени коя точно част е незаконна.

Посоченото правно основание- липса на строителни книжа, не съответства на фактическото положение. Напротив, установи се, че за оградата са издадени разрешения за строеж и са одорени инвестиционни проекти. Въпросът дали е допуснато съществено отклонение от тях се отнася към друго правно основание, което не е обсъждано в мотивите на административния акт. Ответникът се е позовал на

становище от Агенция „Пътна инфраструктура“, според което ламаринената ограда е незаконна по смисъла на Закона за пътищата и Правилника за неговото прилагане. Това становище е твърде общо, не се цитира нито една конкретна норма от закона, поради което не може да служи като годно правно основание за издаване на административния акт.

Заповедта е немотивирана – издадена без фактически и правни основания, което я прави незаконосъобразна.

Оградата представлява строеж от шеста категория по смисъла на чл.137 ал.1 т.6 във връзка с чл.147 от ЗУТ. По аргумент от чл.215 ал.7 от ЗУТ в този случай съдът се произнася с окончателно решение.

Искането на жалбоподателя за възстановяване на направените разноски следва да бъде уважено предвид изхода на спора и на основание чл.143 ал.1 от АПК. Ответникът следва да възстанови на жалбоподателя направените по делото разноски в размер на 950 лева за държавна такса, експертиза и процесуален представител.

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 38-ми състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед №РД-14-55/26.05.2011г., издадена от заместник началника на ДНСК.

ОСЪЖДА Дирекцията за национален строителен контрол да заплати на [фирма] сумата 950 /деветстотин и петдесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: